

Ľudová povesť o vzniku kúpeľov hovorí, že minerálne pramene objavil kedysi dávno pastier, ktorý si kúpaním v neobvykle páchnucej vode prameňa vyhojil svoje „boľavé“ nohy. Zvesť o liečivom účinku prameňa sa rýchlo šírila a ľudia zo širokého okolia ho začali vyhľadávať.

Vznik názvu Smrdáky je zaujímavý. Podľa historických dokumentov sa osada kedysi volala po slovensky Nová Ves / Villa Nova /. Terajšie meno dostala od zápachajúcich minerálnych prameňov. Keď sa roľníci z príležitosti výročia jarmokov schádzali v susedných mestách, tých, čo prišli z Novej Vsi prezývali „Smrdáci“. Toto meno sa potom tak vžilo, že nahradilo predošlé meno osady.

Prvá písomná zmienka o kúpeľnom mieste v Smrdákoch bola uvedená v urbári z roku 1617. Vydal ho vtedajší zemepán Majtény - Novák. Slovenský polyhistor Matej Bel vo svojom známom diele Notitia Hungariae Novae Historicogeographia (Historické a zemepisné znalosti o súvekom Uhorsku) z roku 1740 spomína kúpeľnú dedinku Smrdáky a prvýkrát opisuje použitie minerálnej sírovodíkovej vody na liečebné účely. V roku 1763 úradný lekár Ján M. Gottmann pripravil rozbor smrdáckych vôd, v ktorom poznamenal, že v budúcnosti by v okolí týchto vôd mohli vzniknúť kúpele.

Veľmi významná je medicínska dizertačná práca hlavného lekára Jozefa Callasa Nagya o kúpeľoch Smrdáky (Therमारum Bűdűskűensium, 1840) posudzovaná na Viedenskej univerzite. Okrem chemického rozboru vűd, ktorý robil nitriansky lekárnik František Lang Adolf, sú v nej aj indikácie – zoznam chorűb, ktoré sa tu úspešne liečili už pred vznikom kúpeľnej inštitúcie. Na prvom mieste sa spomínajú rűzne kožné ochorenia, ako opar, herpes, lišaje a pod.

Prvű kúpeľný dom v Smrdákoch postavil majiteľ pozemkov v okolí prameňov, nitriansky podžupan Jozef Vietoris, v rokoch 1832-3. K tomuto obdobiu sa datujú aj novodobé dejiny kúpeľov.

Neskű v roku 1839 tiež zásluhou majiteľa J. Vietorisa, bola postavená impozantná budova kaštieľa pre jeho rodinu a vzácných hostí. Po niekoľkých prestavbách slűži dodnes. Svojim klasicistickým portálom sa stal kaštieľ symbolom kúpeľov.

Jozef Vietoris sa staral aj o vybudovanie príjemného kúpeľného prostredia. Odvodnením močiara získal priestor pre park, do ktorého vysádzal vzácné dreviny. Kúpeľný park má dnes rozlohu 16 ha a je obľűbenűm oddychovűm miestom kúpeľných hostí.

Roky 1935 – 1938 boli pre kúpele najúspešnejšie. V kúpeľných objektoch bolo vtedy ubytovaných okolo 180 pacientov a takmer takű istű počet bol ubytovaný v obci. Okrem toho dochádzali aj pacienti z blízkeho okolia ambulantne, takže v kúpeľoch vtedy na vrchole kúpeľnej sezűny zaznamenali aű 400 kúpeľov denne.

V roku 1950 bol vrtom zachytenű cennű zdroj minerálnej vody a tak sa zabezpečila liečivá voda známeho zlozenia. Hĺbkovűm vrtom v r. 1953 objavili v hĺbke 301 m primárny zdroj sirovodíkovej minerálnej vody, v roku 1957 dűalšű omnoho vűdatnejšű zdroj. Jeho obsah aktívnej dvojmocej sűry je zo vűetkých doteraz známych eurűpskych sirovodíkovűch vűd najvűyšű.

Kúpele Smrdáky - sú veľmi špecifické kúpele nachádzajúce sa 80 km severozápadne od hlavného mesta Slovenska - Bratislavy. Ich špecializáciou je predovšetkým liečba kožných ochorení v kombinácii s chorobami pohybového aparátu s využitím jedinečného prírodného bohatstva - sírovodíkovej minerálnej vody a sírneho bahna.

Uponáhľaný životný štýl, každodenný stres, napätie a nervozita prispievajú k vzniku ostatných ochorení. Regeneračné pobyty sú určené pre ľudí, ktorí hľadajú oddych a relax v pokojnom prostredí kúpeľov.